

Neergaard: Jeg skal tillade mig ganske kort at anbefale det høje Ting at vedtage det foreliggende Lovforslag. Jeg tror, det hører til de humane Foranstaltninger, som det har sin Berettigelse; at Staten fremmer ved at træde til. Jeg skal villig indrømme det berettigede i, at der fra forskellige Sider af praktiske Mænd er gjort den Bemærkning, at det under de nuværende Forhold meget hyppig vil forekomme, at den dygtige Landarbejder uden Jord staar sig bedre end den, der har Jord, og det kunde jo ogsaa være tænkeligt, at vi, der sidde med megen Jord, hellere end gerne vilde af med den. Men paa den anden Side ved enhver Landbruger, at selv om det kniber for en Landejendomsbesidder at beholde sin Jord, saa vil han dog i Reglen hellere beholde den end skille sig ved den, og jeg tror, at det ogsaa har sin Betydning at aabne Adgang for Landarbejderne til at komme i Besiddelse af en lille Plet Jord. Det er maaske noget, som ikke forstaaes af Bybeboerne; men vi andre forstaa saa godt denne Trang, som ogsaa Landarbejdere have til at kunne kalde en lille Plet Jord deres egen. Jeg tror, at hele det Liv, som en saadan Familie fører, naar den ejer et Stykke Jord, faar et andet Præg end en Indsiddersfamilie; man tænke sig blot Forskellen mellem, at 6—8 Familier skulle bo sammen i et Hus, og saa det Liv, en Familie fører, som har sin egen Ejendom og kan arbejde for sig selv. Det er ogsaa, som det er blevet fremhævet, en Sag, der har sin store Betydning for den opvoksende Ungdom, og jeg skal derfor tillade mig at anbefale at stemme for det foreliggende Forslag. Jeg vil ikke nægte at det forbavtede mig at høre det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Ahlefeldt-Laurvig) udtale sig om dette Forslag, som om det næsten skulde være socialistisk. Jeg er fuldstændig enig med det ærede Medlem i et Punkt, idet heller ikke jeg kan forstaa den Politik, der føres i Øjeblikket, ganske særlig ikke den Politik, der føres fra Højres Side; men jeg har fundet, at det, at jeg som menigt Medlem ikke kan forstaa den, er vel ikke saa underligt; det glæder mig derfor at høre, at andre, og det Medlemmer som ikke ere menige Medlemmer af Partiet, ikke heller kunne forstaa den; men jeg vil bestemt protestere mod, at dette Forslag skulde kaldes socialistisk, jeg mener man snarere kunde sige, det har et vist konservativt Præg, idet Gennemførelsen af det jo vil medføre, at der bliver skabt en hel Del smaa Stam-

husbesiddere rundt om i Landet, og det er jo kun nogle enkelte, der faa en Fordel deraf, som skal fortsættes i deres Familie. Vi faa altsaa paa den Maade en ny Klasse Landejendomsbesiddere, hvis Betydning i Kampen mod Socialismen jeg er fuldstændig paa det rene med. Idet jeg anbefaler at stemme for Forslaget, haaber jeg derfor, at de forskellige Meninger, der ere komne frem, ikke skulle være saa divergerende, at Forslaget ikke skulde kunne gennemføres. Et af Hovedpunkterne i Forslaget, som særlig har givet Anledning til Uenighed, er jo § 3 g., altsaa Spørgsmaalet om, hvor meget vedkommende Landarbejder skal raade over. Naar Folketinget har fordret, at dette Beløb kun skal sættes til $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Værdi, synes jeg, det kun ser Forholdet fra den ene Side, idet det søger at skabe saa mange Jordlodder som muligt og ikke tænker paa, at der maaske slet ikke gøres noget godt ved saaledes at skaffe en Mand eget Hus, naar han kun ejer $\frac{1}{10}$ af dets Værdi. Som sagt, vi større Landejendomsbesiddere kunne mange Gange have vanskeligt ved at komme ud af det, selv om vi eje Halvdelen af Ejendommens Værdi, og jeg mener derfor, ogsaa vi skulle se lidt paa det Forhold, om der virkelig ogsaa er Grund for Staten til at skabe ny Ejendomsbesiddere, som maaske om kort Tid komme til at sidde saa galt i det, at de slet ikke kunne klare sig. Efter min Mening er det ikke umuligt for en flink Arbejder og en flink Pige i Løbet af nogle Aar at samle saa meget, at de kunne udbetale $\frac{1}{5}$, men hvorfor kunne vi da ikke f. Eks. gaa en Mellemvej. Dette er ikke antydet tidligere, men jeg haaber, man kunde enes derom. Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Jordloddernes Størrelse, for, oprigtigt talt, har det forbavset mig, at der kan være Strid om dette Punkt, og jeg forstaa ikke, hvorfor Folketinget er gaaet op fra 2 Tdr. Land til $2\frac{1}{2}$ Td. Land som Minimum. Derimod skal jeg nævne et andet Stridspunkt, nemlig hvor meget der af Staten kan anvendes aarlig i dette Øjemed. Jeg maa her være fuldstændig enig med, hvad der fra flere ærede Medlemmer bestemt er blevet sagt, at det hele er et Forsøg, og det er derfor ganske naturligt, at de, der passe Statens Penge, maa være forsigtige med at anvende dem dertil. Naar det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) saaledes sagde, at Statskassen jo bugner af Penge, saa kan det jo være meget rart, men der er virkelig ogsaa Brug for Penge, og naar